

Forbehold. Dengang Warschauerprotocollen blev affsluttet, var der fra Keiseren af Ruslands Side ikke truffet nogen Aftale med de yngre Linier, som hørte til det samme Huus; havde Keiseren af Rusland endog villet opgive sin egen og den ældre Linies Rettighed, havde Keiseren af Rusland villet undlade paa denne ældre Linies Vegne at fremsætte et Forbehold, saa havde han dog ikke retsfærdigviis kunnet gjøre det Samme for de yngre Liniers Bedkommende, som ikke vare tiltraadte disse Underhandlinger, og hvis Mening ikke var hørt. Naar han altsaa retsfærdigviis troede at burde sikke deres Rettigheder og ikke ved sin eenfærdige Bestemmelse kuldaste dem, saa var det ligesaa naturligt, som det var klogt, at han ogsaa forbeholdt den ældre Linies Rettighed i saa Henseende; havde han opoffret den, saa havde det russiske Cabinet jo derved ogsaa opoffret sin Stamme engang i Tiden til Fordeel for Danmark (Hør!). Den yngre Linie af det storhertugelige gottorpiske Huus var heller ikke tiltraadt Forhandlingerne i London; Stormagterne havde ikke anseet det nødvendigt eller tjenligt. Jeg skal ikke her anføre, hvilke Stormagternes Motiver i denne Henseende have været, men det er et Factum, at de ikke tiltraadte til disse Forhandlinger, og deres Rettigheder kunde altsaa heller ikke ved disse Forhandlinger tilfidesættes. Det russiske Forbehold er altsaa, saaledes slutter jeg, blevet gjentaget i Noten af 8de Mai, just fordi det er indført i Warschauerprotocollen, og just fordi man meente at maatte høre andre Liniers Mening om, hvorsidst de vare villige til at cedere nogenstomhelst Deel af deres Rettighed. At derimod Forbeholdet ikke er indført i selve Tractaten, at Artikel 2 udtrykker sig ganske i Almindelighed om det danske Monarchies permanente Integritet, det synes mig tilstrækkeligt at borge for, at der ikke ligger den Fare i det russiske Forbehold, som den ærede Rigsdagsmand deri troer at have fundet. Jeg vilde derimod finde, at der var stor Fare for at styrke det russiske Forbehold, dersom den danske Regjering selv havde sørget for at faae disse Fordringer indførte i Londonertractaten, eller nu vilde sørge for at faae dem indførte i den Act, som Kon-

gen skal udstede om den tilkommende Arvelov. Den samme ærede Rigsdagsmand har formeent, at denne Sag umulig kunde lede til det Resultat, som Regjeringen venter og ønsker; nemlig Antagelsen af det forelagte Forslag, eftersom deri indeholdes en Ophævelse af Kongeloven, og at tilraade Kongelovens Ophævelse er jo efter dens eget Indhold Landsforæderi. Ja, saaledes har dog hverken Danmarks Konge eller Danmarks Regjering eller Danmarks Rigsforsamling eller Danmarks paafølgende Rigsdage fortolket denne Artikel i Kongeloven, og jeg troer altsaa uden Skade at kunne forbigaae at yttre mig derom. (Ja!) — Ligeledes har den samme ærede Rigsdagsmand formeent, at det var en uafviselig Nødvendighed at omslytte forskillige Passus i det Kgl. Budskab, saaledes at den Sætning, der omtaler Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge, skulde henvises til et andet Sted i det Kgl. Budskab. Jeg har gjort mig megen Umage for at forstaae, hvad herved egentligt menes eller tilstgtes eller vindes, men jeg har ikke kunnet finde det. Den nuværende Redaction forekommer mig at være ligesaa heldig som den, der er antydet af den ærede Rigsdagsmand. Regjeringen mener, at, naar den Mandsstamme, som nedstammer fra Kong Frederik den Tredie, uddøer, saa indtræder samtidig Usluffelsen af de Rettigheder til Arv, som efter Kongeloven tilkomme Dvinderne og den kvindelige Linie, og Indsættelsen af den Stamme, som nu efter Londonertractaten i en vis Overgangorden, nemlig den rene agnatiske skal kaldes til Thronen; disse to Ting indtræde samtidigt. Jeg indseer ikke, hvad der kan vindes ved at omslytte Sætningerne i en anden Orden, og jeg kan altsaa ikke finde den mindste Anledning til at forlange af Kongen, at han i denne Henseende skal forandre og omskrive det af H. Maj. underskrevne og beseglede Actstykke (Hør!) — Jeg skal for Tiden indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Lindberg: Da den Efterretning kom ud i Landet, at der var truffet saadanne Arrangements med Hensyn til Arvesølgen i Danmark, at Prinds Christian af Glücksborg var udseet til i sin Tid at bestige den danske Throne, blev denne Efterretning modtaget med Glæde